

РЕШЕНИЕ

№ 27082

гр. София, 13.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в публично заседание на 21.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **8845** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на С. Е. М., чрез адв. Б. К. срещу Решение № Ж – 642/07.08.2024г. на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което е прекратено административното производство по подадена от М. жалба.

В жалбата се поддържа, че решението е незаконосъобразно, необосновано и постановено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, както и при неспазване на установената форма за неговото издаване. Излагат се подробни съображения за липса на фактически основания за издаването му. На следващо място жалбоподателя счита, че решението е издадено при неправилно приложение на материалния закон. Счита се, че искането за проучване на условията за присъединяване на обект на клиент към електрическа мрежа е в хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 4 от Наредба № 6 – обособяване на нов обект със самостоятелно измерване на ел. енергия чрез отделяне от съществуващ обект, който е присъединен към ел. мрежа. Конкретизира се, че ответникът не е обсъдил релевантни факти и не е обсъдил възражение с вх. № 92718/03.04.2024г., което е депозирано в едногодишния срок след издаване на становището на „Е. Юг“. Иска се отмяна на атакувания акт.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява. С молба от 18.11.2024г. излага становище по хода на делото, поддържа изцяло жалбата.

Ответникът – Комисията за енергийно и водно регулиране, чрез процесуален

представител юрк. Н., оспорва жалбата, като я счита за неоснователна. Излага подробни аргументи в депозирано писмено становище. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Алтернативно прави възражение за прекомерност на адвокатско възнаграждение.

Заинтересованата страна – „Електроразпределение Юг“ ЕАД не изпраща представител и не взема становище.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 26.04.2023г. С. Е. М. е подала до „Електроразпределение Юг“ ЕАД /ЕР Юг/ искане за проучване на условията за присъединяване № 1043099/26.04.2023г. с цел обособяване на нов обект със самостоятелно измерване на електрическата енергия чрез отделяне от съществуващ обект, който е присъединен към електрическата мрежа. ЕР Юг е издало Становище № 4570505/09.05.2023г. за условията и начина за присъединяване на обекти на клиенти на електрическа енергия към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределение Юг“ ЕАД за обект магазин, ПИ 67653.923.48, по КККР на [населено място]. В същото е посочено, че при направеното проучване на място е установено, че над сградата преминават въздушни линии 20kV, изводи „С.“ и „Т.“, спрямо които трябва да се спазят необходимите сервитутни отстояния като в случая не е необходимо тяхното изместване. Излага се още, че в случая е необходимо да бъдат спазени изискванията на Наредба № 16 или описаните съоръжения да бъдат изместени по реда на чл. 64, ал. 5 и/или чл. 73 от ЗУТ. В заключение е посочено, че при незапочване на процедурата за сключване на Договор за присъединяване в срок от една година по вина на клиента, процедурата по прекратяване се прекратява /л.41/.

Срещу това становище на 03.04.2024г. е подадено от С. Е. М. възражение до ЕР Юг, с което е поискано да бъдат променени условията за присъединяване като бъде издадено ново становище /л.43/

С отговор изх. № 92718-1-7/12.04.2024г. от електроразпределителното дружество /стр.56 и сл. от делото/, се потвърждават дадените условия за присъединяване.

На 03.06.2024г. С. М. е подала жалба до КЕВР с вх. № Е-11С-00-23/03.06.2024г., с което е възразила срещу посочените в становището условия за присъединяване /л.48/ По повод жалбата е изготвен доклад вх. № Е-Дк-916/30.07.2024г., който е бил обсъден и приет на закрито заседание на КЕВР на 07.08.2024г. Видно от извлечението от протокол № 225/07.08.2024г. на същото закрито заседание КЕВР в състав „Енергетика“ е счела жалбата за неоснователна и е приела процесното Решение № Ж-642/07.08.2024г., с което е прекратено административното производство по жалба с вх. № Е-11С-00-23/03.06.2024г.

Мотивите, с които Комисията е прекратила производството са, че към датата на подаване на жалбата е изтекъл едногодишният срок на действие на становището, поради което няма издадено и действащо становище, което подлежи на обжалване (позовано на чл.16, ал.2 от Наредба №6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната и разпределителната електрически мрежи). От приложените по адм. преписка документи се установява, че Становището е издадено на 09.05.2023г., като до изтичане на една година, а именно 09.05.2024г. не е стартирала процедура по присъединяване, поради което и Становището вече не е в сила. От друга страна Комисията е изложила, че електроразпределителното дружество е издало

законосъобразно становище и посочените условия за присъединяване са съобразени с нормативно определените в ЗЕ и подзаконовите нормативни актове по неговото прилагане изисквания, няма противоречия с условията по издадената лицензия. С оглед на това е прието, че жалбата е неоснователна.

Съобразявайки установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на оспорване акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК в настоящото производство се преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Решението е издадено от компетентен независим специализиран държавен колективен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката, водоснабдяването и канализацията – чл. 10 от ЗЕ, в рамките на законовите му правомощия, регламентирани в чл. 22, ал. 1 от ЗЕ и чл. 142, ал. 1, т. 1 и чл. 147 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (цитирана в обжалваното решение като Наредба №3)

Съгласно чл. 22, ал. 1, т.2 от Закона за енергетиката КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал.5, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от Закона за енергетиката редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се регламентират в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Жалбата е подадена в КЕВР, поради което на основание чл. 142 и чл. 143 от Наредба № 3 е изпратена на ЕР ЮГ АД за извършване на проверка по компетентност. Становището на електроразпределителното дружество е постъпило в КЕВР на 13.06.2024г. В конкретния случай с преписката са представени всички относими и необходими за решаването ѝ доказателства, ведно със становище от ЕРП Юг АД, при което КЕВР е изследвала правнорелевантните факти; изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение, съгласно чл. 145, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата.

Актът е издаден в писмена форма и е мотивиран с основанията, които са обусловили конкретното решение, както от фактическа, така и от правна страна. Изложени са съответните установени факти, ясни са направените правни изводи, позволяващи да се изведе волята на административния орган за издаване на акт с посоченото съдържание.

Към датата на приемане на процесното решение /07.08.2024г./ в Държавен вестник, бр.28 от 02.04.2024г. е публикувана и влязла в сила Наредба № 6 от 28 март 2024г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителната електрическа мрежа. С параграф 7 на посочената наредба е отменена Наредба №6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните

електрически мрежи. Съгласно параграф 4 от ПРЗ на новата наредба незавършените процедури по присъединяване на обекти на клиенти, на обекти на производители извън тези по Закона за енергията от възобновяеми източници и на обекти на оператори на електроразпределителните мрежи към електропреносната мрежа, започнали преди влизане в сила на тази наредба се довършват по досегашния ред (заб. параграф 4 е отменен, Дв.бр.84/ 04.10.2024г.)

Поради обстоятелството, че процедурата за присъединяване е започнала преди отмяната на Наредба №6/28.03.2014г., към датата на постановяване на оспорвания адм. акт следва да се прилагат нейните разпоредби.

В раздел III от Наредба № 6 от 28.03.2014г. е регламентиран редът за издаване на становище за присъединяване и сключване на договор за присъединяване.

След издаване на становище за условията за присъединяване клиентът подава до мрежовия оператор за съгласуване работен проект част архитектурна и част електрически уредби и инсталации до границата на собственост за провеждане на съгласуване /чл.14/, след което подава до съответния мрежови оператор писмено искане за сключване на договор за присъединяване, към което прилага посочени документи /чл.15/. В срок от 21 дни от подаване на искането за сключване на договор за присъединяване съответният мрежови оператор подготвя договора и изпраща писмена покана до клиента за сключването му /чл.16, ал.1/. Когато не е започнала процедура по ал. 1 в срок от една година от представянето на становището за условията за присъединяване по причина, зависеща от лицето, процедурата по присъединяване се прекратява. За започване на нова процедура по присъединяване на обекта възложителят подава ново искане за присъединяване на обекта по реда на чл. 4.

От приложените по делото доказателства се установява, че издаденото от ЕР ЮГ становище № 4570505 е издадено на 09.05.2023г., в което са определени техническите условия и условията за присъединяване на обекта на жалбоподателя. В едногодишния срок по чл.16, ал.2 от Наредба № 6/2014г. жалбоподателят не е предприел действия и отправил искане за сключване на договор за присъединяване, като едногодишния срок е изтекъл на 09.05.2024г.

Жалбоподателят се е възползвал от разпоредбата на чл.12, ал.7 от Наредба № 6 от 28.03.2014г. и подал жалба срещу обективирания в Становище №4570505/09.05.2023г. условия за присъединяване, но тази жалба е с вх.№ Е-11С-00-23/03.06.2024г., т.е. подадена е след изтичане на едногодишния срок на издаване на становището т.е. по една прекратена вече процедура.

Като е отчела този факт, КЕВР правилно е приела, че подадената до нея жалба срещу становището се явява безпредметна и е отказала да я разгледа по същество по отношение на съдържащите се в становището условия за присъединяване. Действително, КЕВР е обосновала и изводи за законосъобразност на становището, но тези изводи нямат самостоятелно материалноправно значение при липсващ валиден административен акт, подлежащ на обжалване пред Комисията.

Жалбоподателката не е възпрепятствана да подаде ново искане за проучване на условията за присъединяване в хипотезата на чл.7, ал.1, т.5 от сега действащата Наредба №6/2024г.

По изложените съображения съдът приема за законосъобразно оспореното решение на регулаторния орган, не са допуснати съществени нарушения на

административнопроизводствените правила при издаването му, поради което подадената срещу него жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на спора и предвид направеното в съдебното производство искане, на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 10 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Е. М. срещу Решение № Ж – 642/07.08.2024г. на Комисия за водно регулиране.

ОСЪЖДА С. Е. М. да заплати на Комисия за водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 –дневен срок от съобщението.